

ΠΑΝΘΡΑ.

— 2 —

ΥΠΝΟΒΑΣΙΑ. Τὸ 1758, ἀξιωματικός τις Ἀγγλος, κοιμώμενος, παρίστανε περιεργώτατα φαινόμενα ὑπνοβασίας. Οἱ συστρατιῶταί του, ὁμιλοῦντες εἰς τὸ αὐτὸν τοῦ διεύθυναν κατὰ θέλησιν τοὺς ἀνείρους του. Μίαν νύκτα τῷ ὠμίλῳσαν περὶ ἐριδος μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τινος ἄλλου, τῆς ὁποίας ἡ λύσις ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ διὰ μονομαχίας. Τότε ἔβαλον εἰς τὴν δεξιάν του πιστόλιον, καὶ αὐτὸς ἀμέσως ἐπυροβόλησεν. Ἄλλοτε, ἐνῶ ἐκοιμάτο ἐπὶ κιβωτίου, εἶπον πρὸς αὐτὸν ὅτι ἔκρινεν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τὸν προέτρεψαν νὰ σωθῇ ἐκ τῶν κυμάτων· καὶ αὐτὸς εὐθὺς ἐμιμήθη τὰς κινήσεις τῶν νηομένων. Μετ' ὀλίγον οἱ φίλοι του εἶπον πρὸς αὐτὸν ὅτι κατεδιώκετο ἀπὸ καρχαρίαν, καὶ τὸν παρεκάλουν νὰ βυθισθῇ διὰ τὴν ἀποφυγὴν τὸν κίνδυνον. Καὶ αὐτὸς ἔπαισε πάραυτα ἀπὸ τοῦ κιβωτίου κατὰ γῆν, καὶ πληγωθεὶς ἐξύπνησεν.

Ἄλλοτε τὸν εὗρον κοιμώμενον ἐντὸς τῆς σκηνῆς του, καὶ δίδοντα σημεῖα ὅτι ἐστενοχωρεῖτο ἀπὸ τὸν κρόγον τῶν κανονίων. Τῷ εἶπον τότε ὅτι εὕρισκετο ἐν μέσῳ τῆς μάχης· αὐτὸς δὲ, φοβηθεὶς, ἔδειξεν ὅτι ἐπιθυμῇ νὰ φύγῃ. Οἱ φίλοι του τὸν ἐπέπληξαν διὰ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ συγχρόνως ἐπηύχουν τοὺς φάρους τοῦ ἐπιδύοντος ὡς ἂν εἴχε τραυματισθῇ ἢ ὡς ἂν ἔπνεε ἐκ λείσθια. Ἐπὶ τείλους εἶπον ὅτι ὁ πλησιέστερός του πρᾶσπάτης ἐφανεύθη. Καὶ εὐθὺς κατέβη ἀπὸ τὴν κλίνην του, ὥρμησεν ἐντὸς τῆς σκηνῆς του, καὶ ἐξύπνησε προσκόψας εἰς τὰ σχοινία τῆς.

ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΥΡ. Ὡς οἰκονομικώτατον, ἀσφαλτον, ἄσφον, χωρὶς τέφρας, χωρὶς αἰθάλης, χωρὶς φλογῶν, χωρὶς σπινθήρων, μὴ διακινδυνεύον πώποτε πυρκαϊάν, ἀντικείμενον ἐν ἀκρεΐ, καὶ μηδεμίαν ἔχον ἀνάγκην περιποιήσεως, τοιοῦτο εἶναι τὸ *British polytechnic fire* τὸ ὁποῖον ἐφευρέθη ἐσχάτως δύο Ἀγγλοὶ ὀνομαζόμενοι *Bachhoffner* καὶ *Defries*.

Αἱ ὕλαι ἐξ ὧν ἀνάπτεται δὲν εἶναι πολυάριθμοι· πλάκες λεπτὰ ἐκ πλατίνης καὶ ἀέριον ὑδρογόνον, ἰδοὺ αὐτά. Αἱ πλάκες προσβάλλονται ἀπὸ τὸ ὑδρογόνον, κοκκινίζουσι, καὶ ἐκπέμπουσι συγχρόνως καὶ φῶς καὶ θερμὴν.

Ἡ μηχανὴ εἶναι ἀπλουστάτη· στρέφεις ἐξ ἐνὸς μέρους τὸ μαζούριον (*) καὶ τὸ πῦρ ἀνάπτεται, τὸ στρέφεις ἐκ τοῦ ἄλλου καὶ σβέννυται. Τὸ δὲ μέταλλον μένει πάντοτε ἀδιάφθορον, καὶ μόνον τὸ ὑδρογόνον καταναλίσκεται. Λαμπνῶντες 65 λεπτὰ τὴν ἡμέραν, θερμαίνουμεν διὰ τούτου τοῦ μέσου ὁλόκληρον αἶθουσαν.

(*) Οὕτω λέγει ἡ συνήθεια τὸ *robinet* τῶν Γάλλων, ἢ εἰ λέγεις, εἰ καὶ μὴ θεσπισθεῖσιν ἐν τοῖς λεξικοῖς, οὐχ ἦτον εἶναι ἑλληνικὴ, ὡς παραγομένη ἀπὸ τοῦ μαζούριον τῶν ἀρχαίων.

Ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἔδωκε δῖπλωμα ἐφευρέσεως εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς τούτους.

Οἱ κάτοικοι ἡμερῶν τινῶν τόπων ἔχουσιν ἄλλον τρόπον πολὺ ἀπλοῦστερον καὶ πολὺ οἰκονομικώτερον, ἢ ὅχι διὰ νὰ θερμαίνωνται, τοῦλάχιστον διὰ νὰ φωτίζωνται. Περιγίγεται τινες διηγήθησαν πρὸ πολλοῦ ὅτι οἱ ἄγριοι τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς μεταχειρίζονται ζώφια φωσφόρα ἐν εἴδει ὀρνέων, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα ἐφαίνεται ἀπίθανον. Σήμερον ὅμως πᾶς διαταγμὸς πρέπει νὰ ἐκλείψῃ· διότι ὁ Κ. Ὀσκουλέτης βεβαιῶν διὰ τῆς Ζωολογικῆς ἀποθήκης καὶ ἐπιθεωρήσεως, ὅτι ἐφώτισεν αὐτὸς ὁ ἴδιος τὸν θάλαμον του διὰ ζωφίων ἐκ τῶν λεγομένων πυροφόρων.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ. Εἰς Ἀγγλικόν τι βιβλίον ἀνέγνωμεν τὴν ἐφεξῆς ἀγγελίαν· « Ἀπὸ τῆς 18 Ἀπριλίου 1703, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μεταβῶσιν ἀπὸ Λονδίνου εἰς Ἑβόρακον, (ἐν Ἀγγλίᾳ) καὶ ἐναλλάξ, παρακαλοῦνται νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ δεῖνα καὶ δεῖνα κατὰστημα. Ἐκεῖ θέλουσιν εὐρεῖ ἄμαξαν ἀναχωροῦσαν καθ' ἑκάστην δευτέραν, τετάρτην καὶ παρασκευὴν, καὶ διαπεραιοῦσαν τὸ ταξίδιον, Θεοῦ θέλontos, ἐντὸς τεσσάρων ἡμερῶν. »

Τὸ ταξίδιον τοῦτο διαπεραιοῦται σήμερον ἐντὸς 8 ἢ 9 ὥρων!

ΑΣΤΕΡΕΣ. Μία ἑλουητικὴ ἐφημερίς διαλαμβάνει τὰ ἑξῆς·

Τὴν νύκτα τῆς 10 πρὸς τὴν 11 Αὐγούστου, τὸ ἀστεροσκοπεῖον τῆς Βέρνης ἠρίθμησεν 846 διάττοντας ἀστέρας. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται τακτικῶς κατὰ πᾶν ἔτος τὴν νύκτα ταύτην· καὶ ἀρχαία μὲν Ἱρλανδικὴ παράδοσις ἔλεγεν ὅτι οἱ ἀστέρες ἐκεῖνοι εἶναι τὰ δάκρυα τοῦ ἀγίου Λαυρεντίου, εἰς ὃν εἶναι ἡ ἡμέρα αὕτη καθιερωμένη· ἡ δ' ἐπιστήμη ἐξηγεῖ αὐτὸ διὰ τῆς ὑποθέσεως, ὅτι τὴν ἡμέραν ταύτην ἡ γῆ διέρχεται χώραν τοῦ οὐρανοῦ, ἐν ᾗ περιστρέφονται πολλὰ διάπυρα σώματα, ὅντα ἢ ἐρείπια ἀρχαίων κόσμων ἢ σπέρματα νέων.

Περὶ δὲ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου γράφουσιν εἰς μίαν Βελγικὴν ἐφημερίδα τὰ ἀκόλουθα·

Ἡ περιοδικὴ ἐπάνοδος τῶν διαττόντων ἀστέρων, ἥτις κατὰ πρῶτον παρατηρήθη εἰς τὸ ἐν Βρυξέλλαις βασιλικὸν ἀστεροσκοπεῖον τῷ 1836 ἔτει, ἐπανελήφθη καὶ πάλιν κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος. 113 τοιαῦτα μετέωρα παρατηρήθησαν ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ, τῇ 10 Αὐγούστου, ἀπὸ τῆς 9 ὥρας καὶ $\frac{1}{2}$ μέχρι τοῦ μεσονυκτίου καὶ $\frac{1}{2}$.

Τὸ δὲ φαινόμενον ἦτο χαρακτηριστικώτατον ὅχι μόνον διὰ τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν διαττόντων ἀστέρων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁμοιόμορφον αὐτῶν πορείαν. Ὅλοι σχεδὸν ἐφείνοντο προκύπτοντες ἀπὸ σημείου κειμένου μεταξὺ τῶν ἀστερισμῶν τοῦ Περσέως καὶ τῆς Κασσιόπης. Ἐκ δὲ τῶν 113 παρατηρηθέντων τοιούτων μετεώρων, οἱ 88 κατεφύοντο πρὸς τὰ σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος τὰ περιλαμβανόμενα μεταξὺ μεσημβρίας καὶ δυσμῶν.

ΝΕΟΙ ΠΛΑΝΗΤΑΙ. Ο Κ. Ι. Ρ. Χινδ, Ἀγγλος τὴν πτερίδα, ἀνεκάλυψε καὶ νέον πλανήτην, ἐντὸς τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ ὑδροχόου, εὐκόλως διορώμενον διὰ τηλεσκοπίου. Ἡ λάμψις του εἶναι ὡς ἡ τῶν ἀστέρων ἐννάτου μεγέθους, καὶ διακρίνεται διὰ χρωματισμοῦ τινοῦ κιτρίνου, ὡς τοῦ τῆς Παλλάδος, τῆς Μελομένης, καὶ ἄλλων πλανητῶν. Ἀλλὰ καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Ρώμῃ ἀστεροσκοπείου Κ. Κέλλης ἀνήγγειλεν ὅτι τὴν πρωΐαν τῆς 14 (26) Αὐγούστου περὶ τὴν 3 καὶ 1/2 ὥραν, ἀνεκάλυψεν ἐντὸς τοῦ ἀστερισμοῦ τῶν Διδύμων, σμικρότατον κομήτην. Περί πλανητῶν ἐγράψαμεν ἐκτενέστερον ἐν τῷ Μ. φυλλαδίῳ τῆς Πανδώρας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΙ. Φαίνεται ὅτι ἡ διὰ τῶν ὑποβρυχίων ἡλεκτρικῶν τηλεγράφων συγκοινωνία πρόκειται νὰ λάβῃ τεραστίαν καὶ ἀπέραντον ἑκτασιν. Μετὰ τὴν μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας σύστασιν τοιοῦτου, γίνεται ἤδη ἄλλη μεταξὺ Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Βελγικῆς. Ἀλλὰ, καθ' ἃ γράφουσιν αἱ Ἀγγλικάι ἐφημερίδες, ἐτοιμάζονται ἐν τοῖς ἐργοστασίοις τῆς Μεγάλης Βρετανίας πολυάριθμοι ἀγωγοὶ διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν διαπόρθημυσιν τῶν ἀνταποκρίσεων μεταξὺ Τουλῶνης καὶ Ἀλγερίας, Κοπενάγης καὶ τῶν κατὰ τὴν Ἰπείρον Δανικῶν κτήσεων, καὶ πολλῶν ἄλλων μερῶν ἐτι μᾶλλον ἀπεχόντων ἀπ' ἀλλήλων.

ΨΕΥΔΗΣ ΕΙΔΗΣΙΣ. Εἰς τὴν Γαλλικὴν ἐφημερίδα ὁ Τύπος τῆς 5 Σεπτεμβρίου ε. ν. ἀναγινώσκουμεν τὴν περίεργον ταύτην εἰδήσιν·

α Ὁ Κ. Ἀργόπουρος, ναύαρχος τῆς Ἑλλάδος, ἔφθασεν εἰς Γαλλίαν, ἔχων ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν του ἐντολὴν νὰ σπουδάσῃ τὸν ὀργανισμόν τοῦ ἡμετέρου ναυτικοῦ Σχολείου, καὶ νὰ φέρῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅλα τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα εἰς σύστασιν ὁμοίου σχολείου ἐν Πειραιεῖ.

Περὶ τὸν νὰ εἰπώμεν, ὅτι οὔτε ναύαρχον Ἀργόπουρον ἔχομεν, οὔτε ἄλλος τις τοιοῦτος ἐστάλη ἐπὶ τοιοῦτῳ σκοπῷ.

Ἡ ΤΕΧΝΗ

(Ἐκ τῶν τοῦ VICTOR HUGO.)

1

Ἡ τέχνη εἶναι ἡ χαρὰ καὶ τῆς ψυχῆς ἡ δόξα.
Εἰς ἐποχὰς τρικυμιῶν χρυσᾷ τανύει τόξα,
Τὸν οὐρανὸν φωταγυγνεί!

Ἡ τέχνη λάμψιν ἱερὰν ἐπὶ τοῦ κόσμου χύνει,
Καί, ὡς τὸ ἄστρον τοῦ Θεοῦ τὸ μέτωπον λαμπρύνει,
Τὰ πλῆθη φέγγει καὶ ἔρρηγεί.

Ἡ τέχνη εἶναι τὸ λαμπρὸν, τὸ χάριν πνέον ἄσμα·
Ὡς οὐρανόπεμπτον λαλεῖ εἰς τὴν καρδίαν φάσμα·
Τὸ δάσος καὶ ἡ πόλις

Τὸ ψάλλουσι, καὶ ὁ ἀνὴρ πρὸς τὴν γυναῖκα ψάλλει,
Καὶ πᾶσα τῆς ψυχῆς χορὴ τὸ μελωδαὶ καὶ πάλλει
Μεθ' ἀρμονίας ὅλης.

Ἡ τέχνη εἶν' ἡ φλογερὰ ἀνθρώπινος ἰδέα,
Ἡ πάντα θραύουσα δεσμὰ καὶ παλαιὰ καὶ νέα,
Κατακτεπῆς οὐράνιος·

Ὑπῆκοί της ρίπουσιν ὁ Τίθερις καὶ Ῥήνος·
Δουλε λαε, ε' ἑλευθεροῖ, γενναῖος ἀκινδύνως
Γίνου δι' αὐτῆς σπάνιος!

II

ὦ φίλη, ὦ ἀνέκτος πατρίς μου, ὦ Γαλλία,
Εἰρηνικὴ τὰ στήθη σου ἄς τέρπῃ μελωδία!
Ψάλλε καὶ ὕμνει τὸν Θεόν!

Ἡ μαγικὴ καὶ ζωηρὰ φωνή σου ἄς κυλή,
Λαε μεγάλε, ἐπὶ γῆς τὴν χάριν ἄς μηνύῃ
Καὶ τὴν ἐλπίδα τῶν λαῶν!

Φίλε λαε, τὸ ἄσμα σου μελωδαὶ τὴν πρωΐαν·
Καὶ τὴν ἑσπέραν τὴν ὕγρην ἐκρῶνει ἀρμονίαν.
Τὸ ἔργον χαρὰν φέρει.

Ἡ γραὶ' ἄς φεύγῃ ἐποχὴ, τὸν ἔρωτα ὕμνωδαι·
Καὶ ἡ ἐλευθερία σου γενναῖον καὶ ἀνδράδῃ
Τὸν φθόγγον σου ἄς αἶρῃ!

Φίλε λαε, τὴν ἱερὰν ἀνύμνει Ἰταλίαν.
Τὴν Πολωνίαν τὴν νεκρὰν, τὴν κλάψουσιν Οὐγγρῖαν,
Τὴν αἴμ' ἀθῶον βρύουσιν
Νεάπολιν! . . . ὦ τύραννοι, ὅταν ὁ λαὸς ψάλλῃ,
Τὸ στήθος σας εἰς τὴν φωνὴν τοῦ λέντοτος θῖν πάλλει,
Τὴν θύελλαν μηνύουσιν;

Μάρτσοςαιρ, Νοέμβριος 1851.

Χ. Α. ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ φυλλ. Ε'.

ΔΕΞΙΓΡΙΦΟΥ.

Θῆρ—Ἀσία.